

gen, så vi kan se, at det hele går ordentligt til, også når det skal virke i praksis.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne sige, at vi principielt støtter forslaget. Vi synes, det er fornuftigt, at man fremover kun har § 33 a til at regulere disse spørgsmål og ikke tekstanmærkninger på finansloven, men vi har, som det også er blevet nævnt af tidligere ordførere, nogle praktiske spørgsmål, som vi ønsker afklaret eventuelt under udvalgsbehandlingen. Det drejer sig bl.a. om, hvorvidt korttidsudsendte eksperter eksempelvis fra Udenrigsministeriet er omfattet af dette forslag, eller om de fortsat opfylder betingelserne for skattefrihed. Det drejer sig også om legater, hvor vi mener, at der enten skal være skattepligt eller skattefrihed, altså at det er et enten-eller-spørgsmål, som vi ønsker afklaret. Derudover ønsker vi også en specificering af de 25 mio. kr., som der skønnes at være i merprovenu på grund af forslaget; dette selvfølgelig specielt på baggrund af de bemærkninger, hvoraf det fremgår, at det vil berøre håndværkere udsendt af danske entreprenører. Vi ønsker selvfølgelig en oversigt over, hvem det her forslag vil ramme.

Elisabeth Arnold (RV):

Forslaget tilsigter dels at skabe orden i lovgrundlaget for regulering af skattefrihed ved udsendelse til udlandet, dels en forenkling af reglerne og begge dele støtter Det Radikale Venstre.

Frank Aaen (EL):

Vi kan støtte forslaget, selv om vi synes, det er lidt uklart, hvem der er vinder og taber, som det er sagt af andre, og hvad der egentlig menes med det, der kommer til allersidst om en lønkomensation til dem, der rammes.

Vi støtter altså under den forudsætning, at nødhjælpsarbejdere, som i dag har skattefrihed, men vil miste den på grund af 6-måneders-reglen, får komensation over lønnen, og det vil jeg bede skatteministeren bekræfte.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom på, at vi er utilfredse med – og det vil jeg også bede forligsmagerne overveje igen – at regelændringen skal laves til et spareforslag, hvor de ekstra lønudgifter skal tages af ulandsrammen, medens de ekstra skatteindtægter bare ryger i kassen. Det synes vi er en rigtig dårlig ide. Vi synes, at man skal lade ulandsrammen være uændret.

Sonja Albrink (CD):

Også dette lovforslag kan CD støtte og medvirker også her gerne til en positiv udvalgsbehandling.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Sikken positiv stemning! Jeg må endnu en gang takke for en meget velvillig og positiv indstilling til mit lovforslag.

Hr. Frank Aaen var inde på, at det var lidt urimeligt, at midlerne de facto forsvandt fra ulandsrammen. Det er selvfølgelig en af de omkostninger, man må betale, når man forenkler. Men på den anden side er fordelene, at man får et meget simplere system, et meget mere gennemskueligt og objektivt konstaterbart system, og de udgifter, der vedrører ulandsområdet, figurerer på det sted, hvor de skal. Jo mere man skjuler som skattefradrag og andre ting, jo mere uigenkueligt bliver systemet, så jeg synes, der er vundet en hel del ved dette forslag, og jeg håber på en hurtig og effektiv behandling i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af lov om en børnefamilieydelse. (Forhøjelse af børnefamilieydelsen for de 0-2-årige).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Lis Greibe (S):**

Lovforslaget om forhøjelse af børnefamilieydelse på 1.000 kr. årlig for de 0-2-årige er en del af aftalen mellem regeringspartierne, Venstre og Det Konservative Folkeparti om finansloven for 1995. Forslaget skal ses i lyset af en ændring af søskenderabatten i daginstitutionerne, og forhøjelsen på de 1.000 kr. medfører, at det børnepolitiske område ikke samlet bliver forringet. Ved denne regelændring sker der en mindre forhøjelse af dagtilbudsbetalingen, hvis man har mere end ét barn i en institution, og hvis man bor i en dyr kommune, medens mange vil opnå en økonomisk fordel. Fordyrelsen vil være størst for familier med mindre børn, da vuggestuepladser er de dyreste og rabatten på disse pladser bortfalder.

Formålet med lovforslag nr. L 74 er at afhjælpe denne merudgift for børnefamilier i denne gruppe ved at forøge børnefamilieydelsen med 1.000 kr. årligt indtil det fyldte tredje år.

Kommunernes Landsforening har længe fremført, at den gældende søskenderabat førte til en overefterspørgsel, og har appelleret til, at søskendemoderationen blev taget op til ny overvejelse.

Dette pres fra kommunerne har finanslovsforslaget forsøgt at efterkomme. Vi har ikke afskaffet søskenderabatten, som nogle politikere sikkert gerne havde set, men der er sat ind med en mindre regulering, og vi kan nu med god grund lægge et stort pres på kommunerne, for at pasningsgarantien bliver indfriet.

Med de 1.000 kr. årlig, som lovforslag nr. L 74 foreslår til de 0-2 årige, vil ændringerne i alt berøre en femtedel af børnefamilierne med en merudgift på typisk 100-200 kr. om måneden, og i øvrigt rammer omlægningen ikke de hårdest pressede familier, for til dem har vi fripladser, og vi styrker dermed i virkeligheden mange familier med børn under 3 år.

Vi vil intenst følge virkningerne af finanslovsforslaget og lægge pres på kommunerne for at få pasningsgarantien indfriet.

Ventelisterne skal nedbringes, og forhøjelsen af børnechecken på 1.000 kr. viser, at vi ikke lader børnefamilierne i stikken.

Socialdemokratiet kan støtte det foreliggende lovforslag.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Lovforslaget om forhøjelse af børnefamilieydelse

sen for de 0-2-årige er en af de dele af finanslovsforslaget, som Venstre er særlig glad for.

Vi ønsker, at det er forældrene, der i højere grad skal træffe beslutningen om, hvor deres børn skal passes, og på hvilken måde de skal passes.

Derfor synes vi, det er et godt initiativ, der her tages, ved på den ene side at sætte søskenderabatten ned og på den anden side give de familier med små børn, som det vedrører, et tilskud, således at de bliver kompenseret og selv kan træffe et valg.

Venstre kan klart støtte det foreliggende lovforslag.

Flemming Hansen (KF):

Jeg konstaterer, at vi i det danske samfund nu også har fået en babyydelse, så man altså nu kan få fra vugge-til-grav-ydelse i dette samfund. Det er der altså et flertal i Folketinget der er enig om, så den konservative folketingsgruppe støtter også dette.

Jeg skal så sige med formandens tilladelse, at jeg i min egenskab af formand for Folketingets Skatteudvalg hører, at en masse ordførere taler om, at de vil stille spørgsmål til ministeren.

Jeg skal sige, at vi skal afgive betænkning i næste uge, så hvis man er venlig at stille spørgsmålene allerede i dag, vil det lette arbejdet for os alle - undskyld, formanden.

Formanden:

Ja, inklusive formanden.

Jes Lunde (SF):

SF er generelt tilhænger af at forbedre økonomien for småbørnsfamilier. Vi ved, at familier med små børn hører til de tidsmæssigt og ofte også økonomisk mest pressede i dette samfund, så vi støtter lovforslaget, men efter min mening er det, vi gør her, at give med den ene hånd og tage væsentligt mere med den anden.

Regeringen lægger op til, at søskenderabatten i daginstitutionerne skal forringes meget betragteligt, sådan at mange familier får en merudgift på flere tusinde kroner om året, som altså slet ikke bliver kompenseret af dette her.

Da vi indførte søskenderabatten i den variant, der har været gældende indtil nu, var det et forslag, der blev gennemført på bl.a. SF's foranledning. Mens vi havde en borgerlig regering, formåede SF, CD og Socialdemokratiet tilsammen at få indført en virkelig god søskenderabat. Det var, mens hr. Dyremose var finansminister.

Nu har vi fået en socialdemokratisk finansminister, og så skal søskenderabatten forringes. Vi har en lille smule svært ved at forstå logikken i, at det skal være en socialdemokratisk ledet regering, der laver forringelser over for småbørnsforældrene.

Ud over det lægger man jo også op til, at forældreorloven skal forringes meget dramatisk ved, at ydelsen skal sættes ned fra de nugældende 80 pct. til først 70 og senere 60 pct. af dagpengeniveauet, og man lægger også op til at afkorte perioden, så man kun kan tage forældreorlov, hvis man gør det på et tidspunkt, der ikke er i direkte forlængelse af barselorloven.

Alt i alt nogle meget betragtelige forringelser, man laver over for småbørnsforældrene, og dette forslag kan ikke skjule, at man laver meget større forringelser, end man lapper med dette beskedne forslag. Vi synes, det er dybt uforståeligt, at en socialdemokratisk ledet regering på den måde går på togt i småbørnsforældrenes pengepung og laver dramatiske forringelser for dem. Det beklager vi meget.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Vi er også i Socialdemokratiet meget stolte over og glade for, at vi dengang ikke bare var med til, men endda var primus motor i at få lavet søskenderabatten på børneområdet. Jeg kan ikke lide, når hr. Jes Lunde i den grad fremhæver, at der sker en kæmpeforringelse. Det drejer sig om, at 11 pct. mister mellem 0 og 100 kr. om måneden, 11 mister mellem 11 og 200, men der er 33 pct. af familierne, der opnår en lille gevinst, og 40 pct. bliver overhovedet ikke ramt af forslaget, så jeg synes, vi skal male med den pensel, der passer til sagen.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det kan vi da godt. SF medvirker meget gerne til, at vi under udvalgsarbejdet får nogle eksempler på bordet. Der har jo allerede været eksempler fremme i aviserne på regnestykker med familier med to børn i daginstitution, f.eks. én i vuggestue og én i børnehave, hvor aviserne har regnet sig frem til, at der kan være familier, der taber flere tusinde kroner på den lovgivning, man gennemfører nu. Så det medvirker vi da meget gerne til at få frem i lyset. Hvis vi så dertil lægger, at forældrene har planer om at gå på forældreorlov, og at de får en forringet ydelse for det, er det et endnu større beløb, de enkelte

børnefamilier kan tabe på den politik, som denne regering vælger at føre.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Det er korrekt, at der har været regneeksempler fremme i aviserne, men hvis man går nærmere ind i dem, viser det sig, at man netop ikke dér har taget hensyn til at indregne de 1.000 kr., som dette lovforslag nu lægger op til. Så alle de tal, der står i avisen, passer altså ikke, men der er fra Finansministeriet regnet på over 300.000 familiers situation, og disse tal regner jeg også med at hr. Jes Lunde er i besiddelse af.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Men jeg kan da bare af den mundtlige fremlægelse, der nu kommer fra Socialdemokratiets side, høre, at de tal, man har regnet ud, i alt fald ikke tager højde for den forringelse, der sker af forældreorloven; det kan man nemt høre med et halvt øre. Når det er så beskedne forringelser, man tror at det her bevirker, er det, fordi man har glemt nogle af de andre love, man har aftalt i dette finanslovsforlig.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Nu er der åbenbart ikke grænser for, hvor mange lovforslag og lovtiltag vi eventuelt vil inddrage i det her. Sagen i dag drejer sig om de 1.000 kr., som vi giver for at afhjælpe de problemer, der er særlige for småbørnsfamilierne, og jeg synes, vi skal holde os til det. Så kan vi senere inddrage alle mulige andre situationer, men jeg synes ikke, det handler om det i dag.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Når jeg tager ordet, er det, fordi hr. Jes Lunde og jeg sammen med andre tilbage i 1990 var med til at lave en meget stor forbedring for børnefamilierne med den nuværende søskenderabatordning og med nedsat forældrebetaling, alt i alt, som jeg erindrer det, vel en 600-700 mio. kr. i overførsel til børnefamilierne. Jeg synes, det er vigtigt at holde helt fast i, at det, vi nu gør efter en meget kraftig tværpolitisk tilskyndelse fra kommunerne, er, at ud af den meget store forbedring, vi i fællesskab vedtog dengang, flytter vi om på anvendelsen af 175 mio. kr. Vi tager ikke penge fra børnefamilierne, og i virkeligheden er det lidt irrelevant at inddrage en helt anden diskussion, nemlig om orlovsydelsens stør-

relse, for det er lige præcis ikke de samme mennesker, der både skal have gavn af søskenderabat og skal på orlov.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det har finansministeren ret i, men det lovforslag, vi har til behandling her, drejer sig jo om en forhøjelse af børnefamilieydelsen for de 0-2-årige, og det angår de samme, som meget vel kan tænkes at gå på forældreorlov. Så det er de samme mennesker, som her får 1.000 kr. og så ifølge en anden lovgivning mister adskillige tusinde kroner i det finanslovsforlig, som regeringen har lavet.

Når både finansministeren og den socialdemokratiske ordfører nu siger, at vi skal lade være med at snakke om al mulig anden lovgivning, så går det jo ikke. Når der er indgået et finanslovsforlig, er vi nødt til at snakke om de samlede virkninger af det, altså alle de love, der indgår deri, og vi kan bare konstatere, at der er betydelig større forringelser for småbørnsforældrene, end der er gaver.

Kristian Thulesen Dahl (FP):

Vi finder selve ændringen af søskenderabatordningen positiv. De regler, man indførte, og som visse partier har været særdeles glade for, mener vi har fået nogle meget dårlige virkninger ude i kommunerne, og der har været et stort ønske om at få ændret på søskenderabatordningen. Nu sker der så en mindre ændring, men ikke desto mindre synes vi, at den ændring er positiv. Vi mener, at betalingen for de børnepasningstilbud, der tilbydes, i høj grad skal afspejle de reelle omkostninger, der er ved ordningerne, og det finder vi at den her mindre ændring er et lille bidrag til.

For så vidt angår forslaget om at øge børnefamilieydelsen med 1.000 kr. årligt, skal jeg meddele, at vi ikke kan støtte det, da vi ikke finder, det er den rigtige vej at gå. Vi finder, at vi i stedet burde tage en diskussion om, hvordan man kan sikre børnefamilierne en reel valgmulighed mellem forskellige børnepasningstilbud, og derfor ønsker vi i stedet at diskutere en fradragsmodel, hvor man kan bruge børnenes personfradrag, og det vil vi fremsætte et forslag om, så vi kan få en debat om det.

Vi synes som sagt, at det vigtige i den her debat ikke kun er at diskutere priser i kommunale pasningsordninger, men også at diskutere det principielle i en reel valgfrihed for forældrene

med hensyn til, hvordan de ønsker deres børn passet. Det finder vi ikke de nuværende ordninger giver sikkerhed for, og derfor ønsker vi med et forslag om personfradragstanken at få en debat i Folketinget om det område.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, at finansministeren i sit indlæg lige før illustrerede meget tydeligt, hvad dette drejer sig om. Det er en slags forligssnødkeri, som vi kender det fra utallige forlig indgået dels om finanslov, dels om andre lovkomplekser her i Folketinget. Man saver lidt hist, sætter en knast på pist, og så når man frem til et resultat, som alle kan blive enige om – i hvert fald om ikke at være imod.

Fra Det Radikale Venstres side skal vi sige, at det er helt i orden, at man har fundet anledning til at ændre lidt i søskenderabatordningen. Vi går varmt ind for søskenderabat, men den har nok været for gunstig eller for tillokkende for forældrene og for dårlig for kommunerne, der simpelt hen ikke kunne køre daginstitutionerne med den økonomi, der så kom i den.

At man så har fundet anledning til at forhøje børneydelsen for de alleryngste børn, kan vi ikke finde nogen indvendinger mod, men jeg vil godt sige til Venstres ordfører, hr. Jens Løgstrup Madsen, at jeg ikke tror, at de 1.000 kr. ekstra, som man nu giver til børnefamilierne med de helt små børn, vil virke så specielt tillokkende, at de nu finder ud af, at de hellere vil gå hjemme og passe børnene. Det tror jeg bestemt ikke; de 1.000 kr. forslår ikke ret meget i forhold til de udgifter, man har, når man har helt små børn.

Men da Det Radikale Venstre er med i finanslovsforliget, vil vi også her tilslutte os forslaget.

Bruno Jerup (EL):

Vi er jo heldigvis ikke med i det finanslovsforlig. Vi støtter lovforslaget og har ikke nogen problemer med, at forældre til 0-2-årige kan få 1.000 kr. mere om året.

Men vi vil godt lige understrege, at den politik, som regeringen har lagt op til med finanslovsforliget, er ekstremt børnefjendsk, bl.a. med hensyn til det, som også blev nævnt af hr. Jes Lunde om søskenderabatten. Det er jo klart, at hvis man fjerner i tusindvis af kroner fra alle forældre og så giver dem 1.000 kr. mere om året, kan det på ingen måde opveje det kæmpe tab, de har lidt.

Vi ville sådan set hellere have foreslået, at man ændrede kommunernes regler, f.eks. ved at

lave en øvre grænse for vuggestuetakster. Det ville have givet en meget mere kontant støtte til langt flere end de her 1.000 kr. om måneden, som jo i virkeligheden er småpenge.

Det, man gør fra regeringens side, er, at man ændrer forholdene for børnefamilierne, forringer dem både med hensyn til orlovsordninger og søskendemoderation, og så giver man dem bagefter et lille plaster på såret. Man kan sige det sådan, at man hugger med højre hånd og sætter plaster på med venstre.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget hører sammen med ændringen af søskenderabatten. Ingen skal være i tvivl om, at vi i CD var utrolig glade for den gamle ordning, men når man indgår et forlig om finansloven, ved vi alle sammen, at man må give og tage, og derfor var vi også parate til at give.

Vi støtter lovforslaget.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Også dette lovforslag har bred tilslutning, så vidt jeg har kunnet forstå, og det skal jeg takke for. Jeg regner med en hurtig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 75: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Forhøjelse af befodringsfradrag).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Også det her lovforslag har jo en sammenhæng med det forlig, der er indgået om finanslovsforslaget. Den positive baggrund for forslaget er selvfølgelig den økonomiske vækst og dermed også væksten i beskæftigelsen. Det i sig selv skulle jo være positivt og derfor ikke være belagt med hindringer, heller ikke hvad angår mobiliteten, som har været meget aktuel. Det vil igen sige, at folk, der måtte have langt til arbejdet, ikke skulle frasige sig arbejdet af den grund.

Vi har hidtil haft en beskedne fradragsmulighed for den del af transporten, der ligger over de 100 km daglig; med dette forslag bliver der så mulighed for væsentligt at forøge den, og det må alt i alt siges at være et positivt element.

Når nu hele striben af lovforslag i dag har relation til finanslovsforliget, kunne det måske trøste hr. Jes Lunde, at der jo også kunne være småbørnsfamilier, som har over 100 km om dagen til arbejde. De får i hvert fald en positiv behandling i denne sammenhæng, så det er ikke alle lovforslag, der er negative for børnefamilierne.

Det er klart, at der opstår et provenutab, i og med at fradragsmuligheden bliver større, og det er så primært kommunerne, der må bære provenutabet på skønsmæssigt 150 mio. kr. Det positive må vel så være, at vi kan fastholde folk i beskæftigelse med de kvaliteter og også de indtægter, der måtte ligge i det.

Selvfølgelig har spørgsmålet om flaskehalse været nævnt i en uendelighed i forbindelse med beskæftigelsessituationen, og jeg går ud fra, at et forslag som dette i hvert fald kan være med til at forhindre yderligere problemer i den retning.

På ovennævnte baggrund skal jeg på Socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Det beskedne fradrag, som folk, der har langt til arbejde, har i øjeblikket, er, som den socialdemokratiske ordfører nævnte, et resultat af den skattereform, som den tidligere regering vedtog i juni 1993, hvor de muligheder, man havde for at trække kørselsudgifterne fra, forringedes væsentligt.

Det har altid været Venstres ønske at skabe størst mulig mobilitet på arbejdsmarkedet, også